

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH DO RESTAURACJI DWÓCH KAMIENNYCH PORTALI NA
KOŚCIELE PARAFIALNYM W ZBYSZYCACH, GMINA GRÓDEK.

ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Celem planowanych prac konserwatorskich będzie wstrzymanie procesu degradacji kamienia oraz przywrócenie portalom dobrego stanu technicznego oraz walorów estetycznych; pierwotnej aranżacji plastycznej, związana z techniką i technologią ich wykonania. Obecnie stan zachowania portali jest zróżnicowany; lepiej prezentuje się portal od strony zachodniej przy którym prowadzono doraźne prace. Natomiast stan zachowania portalu od strony północnej wymaga podjęcia natychmiastowych prac.

Dolne partie proponuje się odsolić metodą swobodnej migracji soli do rozszerzonego środowiska (np. okłady bentonitu z piaskiem). Po oczyszczeniu i wzmocnieniu strukturalnym mniejsze ubytki kamienia należy uzupełnić kitem mineralnym. Ubytki kamienia należy uzupełnić - większe wstawkami, mniejsze kitem tradycyjnym dostosowanym kolorystycznie i fakturalnie do oryginału. Podobnie należy postąpić w przypadku uzupełniania spoin, należy zwrócić uwagę na kształt najstarszych spoin i podczas uzupełniania i rekonstrukcji dostosować je kształtem, oprócz barwy i granulacji. Powierzchnia kamieni prawdopodobnie posiadała obróbkę, należy po oczyszczeniu zweryfikować wiedzę i nadać fakturę do ustalonej w trakcie badań. Ewentualne przebarwienia kamienia zakłada się scałić z zastosowaniem spoiwa silikatowego lub krzemooorganicznego z dodatkiem pigmentów. Powierzchnię należy zabezpieczyć przed nadmiernym wnikiem wody hydrofobowym preparatem krzemooorganicznym.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH W PUNKTACH

1. Wstępne oczyszczenie .
2. Doczyszczanie powierzchni metodą dostosowaną do stanu zachowania kamienia. Proponuje się metodę ręczną wspomaganą chemicznym działaniem preparatu Alkutex Fassadenreiniger-Paste firmy Remmers opartego na fluorku amonu.
3. Usunięcie wtórnych przemalowań, starych cementowych kitów i spoin poprzez mechaniczne wykucie.
4. Usunięcie skrajnie zwiędniętych i rozwarstwionych fragmentów powierzchni kamienia.
5. Dezynfekcja powierzchni kamieniarki preparatem BFA Entferner firmy Remmers lub Agacid firmy Kaim.
6. Odsolenie powierzchni elementów zasolonych metodą swobodnej migracji do rozszerzonego środowiska z użyciem kompresów z bentonitu z piaskiem.
7. Wzmocnienie strukturalne osłabionego kamienia spoiwem krzemoorganicznym Funcosil KSE 100, 300, 500 firmy Remmers metodą wielokrotnego powlekania, celem uzyskania jak najgłębszej penetracji impregnatu (powinno się pozostawić do pełnego związania na okres dwóch tygodni).

8. Uzupełnienie większych ubytków kamienia taszlami z tego samego rodzaju piaskowca o zbliżonej kolorystyce. Montaż większych wstawek na stelażu - drutu/prętów nierdzewnych wklejonych na spoiwie poliesterowym Tenax Solido.
9. Uzupełnienie mniejszych ubytków kamienia kitem wapienno-piaskowym z dodatkiem białego cementu i pigmentów mineralnych lub gotową masą mineralną do uzupełnień piaskowców Funcosil Restauriermörtel firmy Remmers.
10. W miejscach gdzie na skutek procesów destrukcyjnych nastąpiła całkowita utrata lica kamiennego, proponuje się, w miarę możliwości ponowne opracowanie kamieniarskie powierzchni, zgodnie z fakturą, uzupełnienia kitami wykonując tylko w tych miejscach, gdzie jest to konieczne.
11. Uzupełnienie spoinowania gotową, uelastycznioną masą mineralną Funcosil ECC-Fugenmörtel firmy Remmers lub zaprawą tradycyjną z dodatkiem wapna trasowego (piasek, wapno, dodatek cementu białego portlandzkiego 250 + pigmenty)
12. .Ewentualne scalenie kolorystyczne przebarwień kamienia na uzupełnieniach na spoiwie silikonowym Historic Lasur firmy Remmers lub silikatowym Restaurolasur firmy Keim.
13. Hydrofobizacja kamienia preparatem Funcosil WS lub Funcosil SL firmy Remmers lub Sarsil firmy Sarzyna.
14. Wykonanie dokumentacji opisowej i fotograficznej wg schematu konserwatorskiego.

Uwagi końcowe:

1. Prace przy renowacji elewacji należy prowadzić pod kierunkiem dyplomowanego konserwatora dzieł sztuki, a firma przeprowadzająca remont powinna posiadać praktykę przy obiektach zabytkowych.

2. W przypadku materiałów dotyczących technologii remontu konserwatorskiego podano nazwy konkretnych materiałów i nazwę produkującej je firmy ze względu na fakt, że nie jest to typowy remont budowlany, a remont posługujący się technologiami konserwatorskimi w celu przywrócenia świetności zabytkowi architektury.

3. Działania dodatkowe, nie ujęte w niniejszym programie konserwatorskim powinny być rozstrzygane na spotkaniach komisji konserwatorskiej z udziałem przedstawiciela Urzędu Konserwatorskiego.

Opracował;